

בעניין שבין:

משמר הדמוקרטיה הישראלית

ע"י ב"כ עו"ד יובל יועז ו/או עו"ד דורון ברקת
ו/או עו"ד אילה הוניגמן ו/או עו"ד אוהד שפק
דרך אבא הלל 12 (מגדל חוגי) רמת גן, 5250606
טל': 03-6961011; פקס': 03-6961021
דוא"ל: mishmar.dem@gmail.com

העותרת

- נגד -

לבין:

1. שר המשפטים

באמצעות ב"כ עו"ד ציון אמיר ו/או עו"ד ינון סרטל
ו/או עו"ד ניר לזר
שד' דוד המלך 1, תל אביב
טל': 03-6932044; פקס': 03-6932043
דוא"ל: vinnon@sslilaw.co.il

2. נציב תלונות הציבור על שופטים

3. היועצת המשפטית לממשלה

4. פרקליטות המדינה

5. הפרקליטות הצבאית

באמצעות פרקליטות המדינה, משרד המשפטים
שד' וולפסון 2, קרית בן גוריון, ירושלים, 9149001
טל': 073-3925590; פקס': 02-6467011
דוא"ל: hcj-dep@justice.gov.il

המשיבים

בקשה דחופה לביטול צו ארעי ולמחיקה על הסף של בקשת פרקליטות המדינה לקיום דיון נוסף

מוגשת בזאת בקשה בהולה לביטולו לאלתר של הצו שניתן על ידי בית המשפט הנכבד בשעות הלילה של יום ה', 20/11/25, במסגרתו נקבע כי מטעמים של "שימור המצב הקיים", ניתן צו ארעי לפיו יעוכב מינויו של כב' השופט (בדימ.) י. בן חמו.

כפי שיפורט להלן, ביטולו של הצו מתחייב נוכח העובדה, כי סמכותו של בית המשפט הקבועה בתקנה 14 לתקנות סדר הדין בדיון נוסף, התשמ"ד-1984 (להלן: התקנות), לעיכוב ביצוע פסק דינו של בית המשפט העליון בבג"ץ 54128-11-25 18615-11-25 שניתן פה אחד (להלן: פסק הדין), אינו מאפשר את עיכוב מינויו של השופט (בדימ.) בן חמו. משמעותו היחידה של צו לעיכוב ביצוע פסק הדין, הנה הותרת מינויו של השופט (בדימ.) א. קולה על כנו. סוגיית מינויו של השופט (בדימ.) בן חמו לא נדונה בפסק הדין של בית המשפט הנכבד וגם לא בעתירה לדיון נוסף, ומשכך אין בהחלטה על עיכוב ביצוע פסק הדין כדי להביא לעיכוב המינוי.

זאת ועוד, עיכוב המינוי איננו משמר את המצב הקיים, אלא מוביל לפגיעה חמורה בחקירת "פרשה חסרת תקדים – שבר - שבמסגרתה נחשדים בכירים בפרקליטות הצבאית, ובכללם העומדת

בראשה, בביצוע מעשים חמורים, ביניהם הדלפת חומרי חקירה ושיבוש הליכי משפט" (ס' 1 לחוות דעתה של כבוד השופטת י. וילנר בפסק הדין).

חקירת המשטרה שהחלה בעצלתיים, לשון המעטה, בליווי גורם המצוי בניגוד עניינים – משיבה 3 – מבלי לבצע פעולות חקירה נדרשות כבר בשלביה הראשונים, מתנהלת מזה שבועות מספר ללא גורם מלווה. קשה להמעיט מהנזק החמור שנגרם לחקירה בכל יום בו לא מפקח עליה גורם חיצוני נטול פניות, אשר יש בניסיונו, מומחיותו וכישוריו להובילה למיצוי המהלכים הנדרשים במסגרתה במטרה להביא לחקר האמת. בפסק הדין נקבע פה אחד, שהמנוי האמור הנו הכרח, והכרח זה יש לקיים ללא כל דיחוי נוסף. משכך, הרי שהצו הארעי איננו משמר את המצב הקיים, אלא גורם לפגיעה אנושה, אשר עלולה להיות בלתי הפיכה, בקידום החקירה, לשיבושה ולאיון יכולתם של החוקרים להגיע לחקר האמת. כל זאת בשעה שמנגד ברור שלא יכול להיגרם כל נזק מפיקוח של שופט על החקירה.

בהקשר זה חשוב להדגיש את ההשלכות החמורות שיש להותרתו של הצו הארעי על כנו:

א. הצו הארעי התלוי ועומד איננו מאפשר כל פיקוח על החקירה שאין שניה לה בחשיבותה. כבר עתה קיים חשש כבד כי החקירה מתנהלת באופן שמאפשר "לטייח" את האמת ולמנוע את מיצויה. האינטרס הציבורי מחייב לקדם את החקירה תחת פיקוח חיצוני הולם ללא כל עיכוב נוסף.

ב. העדר הפיקוח על החקירה, אינו אלא המשך לתחילתה של הפרשה, כאשר החקירה נוהלה על ידי סגן הפצ"רית, ללא פיקוח חיצוני אמיתי. התוצאה העגומה של אותה חקירה – ידועה. החקירה נוהלה באופן פיקטיבי בידי הפרקליטות הצבאית ב"פיקוח" פרקליטות המדינה והיעוץ המשפטי לממשלה. תוצאתו של מהלך זה היתה יצירת מצג שווא בדבר חקירה, שהלכה למעשה כלל לא התקיימה, ולדיווחי כזב לרשויות השלטון ובראשם לבית משפט נכבד זה. הצו הארעי שניתן מותר גם את החקירה הנוכחית ללא פיקוח ואין לצפות שתוצאתו תהיה, זו הפעם, שונה.

ג. הניסיון להמשיך ולמנוע חקירה אפקטיבית, לאחר שבית המשפט העליון קבע כי מדובר בהכרח, הנו פסול, ועלול להצליח ככל וחלילה יותר הצו בעינו.

ד. דווקא הניסיון החוזר ונשנה למנוע פיקוח חיצוני על החקירה ולנהל הליכי סרק על מנת להותיר את החקירה תחת חסותם של גורמים המצויים בניגוד עניינים, מעורר חשד ממשי כי יש הפחדים מהחקירה ומהעלול להתברר במהלכה. הבקשה לעכב את ביצוע פסק הדין הנה המשכו של ניסיון זה, והצו הארעי שניתן, עלול להביא לקידומה של מטרה פסולה זו.

על אף מינויו, פעם אחר פעם, של גורם נטול פניות, שופט בדימוס של בית משפט מחוזי, שלא ניתן לחשוד ביושרו או בכישוריו לעמוד במשימה החשובה, מנסה העותרת וכמוה גם היעוץ המשפטי לממשלה ופרקליטות המדינה, למנוע מינוי ראוי זה. ונשאלת השאלה: איזה נזק יכול להיגרם מפיקוח של שופט על חקירה?

כל אלה מחייבים את ביטולו של הצו הארעי לאלתר.

עוד יתבקש בית משפט נכבד זה להורות על מחיקה על הסף של עתירת פרקליטות המדינה לקיום דיון נוסף.

עתירה זו הוגשה ללא סמכות על ידי גורם המצוי בניגוד עניינים חריף עם עניינה של החקירה, תוך ניצול משאבי המדינה למטרות אישיות של מגישי העתירה, ובניגוד לעמדת השר ולמצב המשפטי הקיים כפי שנקבע פה אחד על ידי בית משפט נכבד זה.

התנהלות זו של עובדי ציבור בכירים במערך אכיפת החוק, הפועלים במודע במצב של ניגוד עניינים, על פי פסיקה פה אחד של בית המשפט העליון, הוא דבר חמור מאין כמוהו.

בנסיבות אלה, הגשת העתירה לדיון נוסף נעשתה שלא בסמכות, בניגוד עניינים חריף ודינה מחיקה על הסף.

נימוקי הבקשות בהרחבה:

א. הבקשה לביטול הצו הארעי

1. בגדרה של העתירה לדיון נוסף על פסק הדין מבקשת העותרת, "משמר הדמוקרטיה הישראלית (ע.ר.)", מבית המשפט הנכבד להורות על עיכוב ביצוע פסק הדין. במסגרת בקשה זו ניתן כאמור צו ארעי המעכב את מינויו של השופט (דימ.) י. בן חמו. כפי שנציג להלן, אין בכוחה של תקנה 14 לתקנות להקנות סמכות לבית המשפט הנכבד להורות על עיכוב המינוי ועל כן, צו ארעי זה ניתן ללא סמכות הקבועה בדין.

2. תקנה 14 לתקנות קובעת לאמור:

"הגשת עתירה לא תעכב ביצוע ההחלטה שעליה מבקשים דיון נוסף; אולם רשאי נשיא בית המשפט העליון לצוות על עיכוב הביצוע עד למתן ההחלטה בעתירה או עד למתן ההחלטה בדיון הנוסף, לפי הענין, בתנאים שייראו לו, לרבות מתן ערובה להנחת דעתו בידי מבקש העיכוב".

3. תקנה 14 לתקנות קובעת את הכלל לפיו הגשת עתירה לא תעכב את ביצוע ההחלטה עליה מתבקש דיון נוסף. יחד עם זאת, היא מעניקה סמכות לנשיא בית המשפט העליון לחרוג מהכלל ולצוות על עיכוב ביצוע ההחלטה.

4. עיכוב ביצוע פסק הדין משמעותו אחת: השבת המצב לקדמותו טרם ניתן פסק הדין. דהיינו, הותרת הסמכות הקבועה בחוק בידי שר המשפטים וביטול פסילתו של כבוד השופט (דימ.) א. קולה כמי שמונה ללוות את החקירה. זו היתה ההחלטה המנהלית שעמדה בבסיס העתירה ונדונה בפסק הדין. עיכובו של פסק הדין מוביל בהכרח להותרת ההחלטה המנהלית על כנה, כאמור לעיל.

5. עיכוב ביצוע פסק הדין, איננו מוביל לנטילת הסמכות הקבועה בחוק מידי שר המשפטים ואין בכוחה לעכב את מינויו של כבי' השופט בדימ. י. בן חמו. לא פסק הדין הסמיך את השר להעביר את סמכויות היועצת המשפטית לממשלה לעובד מדינה אחר, אלא הוראת ס' 23א (ד) לחוק שירות המדינה (מינויים), התשי"ט-1959 (להלן: חוק שירות המדינה). הוראת חוק זו לא בוטלה, ולכן, גם אם יעוכב פסק הדין, אין בכך כדי לשלול מהשר את סמכותו הקבועה בחוק וממילא אין בה כדי להוביל לעיכוב המינוי של השופט בדימ. י. בן חמו.
6. ביום 19/11/25 קבע בית המשפט הנכבד, כי "בשלב זה, משטרם מונה מלווה לחקירה, לא ראיתי מקום להדרש לבקשה לעיכוב ביצוע פסק הדין. בהמשך לאמור בפסקה 114 לבקשה, אבהיר כי איני נוקט כל עמדה ביחס למינוי עתידי קונקרטי כזה או אחר, כאשר הסוגיה חורגת מגדרי הבקשה שלפני ומקומה להתברר – אם וכאשר יעלה צורך בכך – בהליך המתאים".
7. אכן, שאלת מינויו של כבי' השופט (דימ). י. בן חמו ללוות את החקירה, לא נדונה בעתירה ולא תידון גם בדיון הנוסף ככל וחלילה תתקבל העתירה. ממילא, השופט (דימ). י. בן חמו לא היה משיב בעתירה לבג"ץ או בעתירה לדיון נוסף ולא ניתנה לו ההזדמנות להשיב לה. על כן, אין ההליך דן מסגרת מתאימה לדיון בסוגיה זו ולא ניתן לעכב את המינוי בדרך של עיכוב ביצוע פסק הדין.
8. זאת ועוד, פסק הדין לא העניק לשר את סמכות המינוי אלא חוק שירות המדינה מעניק לו סמכות זו. על כן, עיכוב ביצוע פסק הדין משמעותו היחידה יכולה להיות השבת מינויו של השופט (דימ). א. קולה לליווי החקירה ולא שלילת סמכותו של שר המשפטים הקבועה בהוראת חוק מפורשת.
9. לאור האמור, ככל ופסק הדין מעוכב, הרי ששבה ועומדת החלטתו המנהלית של שר המשפטים ומינויו של כבוד השופט (דימ). א. קולה נותר על כנו. ככל ותדחה הבקשה לעיכוב הביצוע, הרי שאין כל אפשרות לעכב את החלטתו של שר המשפטים על מינויו של השופט (דימ). י. בן חמו ומינוי זה קיבל תוקף מידי. בנסיבות אלה ובגדרה של הבקשה לדיון נוסף, אין לבית משפט נכבד זה כל סמכות לעכב את המינוי ודינו של צו הארעי בטלות.
10. הוראת תקנה 14 לתקנות קובעת את הכלל ולפיו הגשת עתירה לא תעכב את ביצוע ההחלטה שעליה מבקשים דיון נוסף. זה הכלל ולמעשה, נדירים ביותר המקרים בהם ניתן דיון נוסף בפסק דין של בית המשפט העליון וספק אם ניתן למנות על כף יד אחת את המקרים בהם עוכב ביצוע פסק דין בשל עתירה לדיון נוסף. כפי שקבע כבוד השופט ח. מלצר בע"פ 10619/08 פלוני נ. מדינת ישראל [פורסם בנבו], בעיכוב ביצוע מכח תקנה 14 לתקנות – יש להעניק לעקרון המבוטא בכלל משנה תוקף, שכן מדובר בהליך המותנה ברשות, ולא בעניין שבזכות.
11. גם מאזן הנוחות מלמד בבירור, כי יש לדחות את בקשת העותרת לעיכוב ביצוע פסק הדין. בית המשפט בפסק הדין שב וקבע, כי המדובר בפרשה חמורה וחריגה המקימה אינטרס ראשון במעלה למיצויה ולהגעה לחקר האמת. כלל זה חשוב לא רק נוכח החשיבות שבמיצוי

הדין עם האתראים לביצוע העבירות הנחקרות, אלא, מטעמים של ניקיון הדעת, מראית פני הצדק ואמון הציבור בהליך החקירה (פסקה 8 לחוות דעתה של כבוד השופטת כנפי-שטייניץ). המדובר בעקרונות חשובים מאין כמותם, אשר עיכוב ביצוע פסק הדין ועיכוב מינויו של גורם חיצוני לליווי ופיקוח על החקירה, משמעותם חבלה לא רק בחקירה אלא גם בעקרונות חשובים אלה. הדעת אינה סובלת מצב בו חקירה, שאין חולק על חשיבותה וחומרת החשדות הנחקרים במסגרתה, מעוכבת, משובשת ומסוכלת, תוך שימוש בהליכי סרק שאין מאחוריהם כל ביסוס משפטי.

12. במובן זה, הרי שביטול מינויו של כבוד השי' בדימ. י. בן חמו, לא משמר את המצב הקיים, אלא מוביל לפגיעה חמורה בהליכי החקירה עד כי מקים חשש ממשי, לסיכול מטרות החקירה ולתוצאה בלתי הפיכה של אובדן ראייתי ומניעת האפשרות לחשוף את האמת בפרשה.

13. מאידך, תחילת מלאכת הפיקוח על החקירה על ידי השופט (דימ. י. בן חמו, בטרם הכרעה בעתירה ואפילו בטרם הכרעה בדיון הנוסף, ככל וזה יתקיים, לא תגרום לנזק כלשהו לחקירה ולא יהיה בה כדי להפוך את הדיון הנוסף לתיאורטי. אין כל טענה ולפיה, פיקוח חיצוני של שופט על החקירה עלול להוביל לשיבושה או לפגיעה באפשרות למצות אותה. למעשה, אין בטיעוני העותרת כל נימוק שיש בו כדי להצדיק את עיכוב כניסתו של גורם חיצוני לפקח על החקירה. ממילא, אין העתירה לדיון נוסף עוסקת במינויו של השופט בדימ. בן חמו לליווי ופיקוח על החקירה ואין חולק על כישוריו, ניסיונו או התאמתו לתפקיד. על כן אין בנימוקי העתירה כדי להצביע על פגיעה שעלולה להיות עם כניסת המינוי לתוקף.

14. בסעיף 114 לעתירה מבקשת העותרת מבית המשפט הנכבד, להוציא צו לעיכוב ביצוע פסק הדין קמא (כך במקור), במובן זה שעד להכרעה בעתירה לדיון נוסף ישוב לקדמותו המצב המשפטי השורר (בהתאם לחוות דעתה של היועצת המשפטית לממשלה) ולפיו אין בסמכותו של שר המשפטים לפעול להעברת סמכויות היועצת המשפטית לממשלה בעניין חקירה פלילית מסוימת לגורם אחר, שאינו חלק ממערך יעוץ וחקיקה או פרקליטות המדינה.

15. קשה להלום בקשה כה מופרכת ובלתי נתפסת כמו זו המבקשת לעכב פסק דין של בית המשפט העליון, אשר קבע כי היועצת המשפטית לממשלה מצויה בניגוד עניינים, קביעה שגם היועצת המשפטית לא חולקת עליה עוד, ולהשיב לידיה את סמכויותיה לפקח על החקירה, והכל בהתבסס על חוות דעת שניתנה על ידה במצב בו היא עצמה מצויה בניגוד עניינים.

16. כאמור, פסק הדין ביטל החלטה מנהלית של שר המשפטים – מינויו של השופט (דימ. י. אשר קולה – אך דחה את הטענה כי שר המשפטים אינו מוסמך למנות גורם חיצוני לתפקיד זה. יתרה מכך, בית המשפט קבע מפורשות, כי מינוי שכזה הנו "הכרח" בנסיבותיה של הפרשה. עיכוב ביצוע פסק הדין מותיר את הסמכות בידי השר כפי שזו קבועה בחוק ומשיב את החלטתו המנהלית על כנה. דחיית הבקשה לעיכוב ביצוע, כמתחייב בנסיבותיה של העתירה, מותירה את פסק הדין על כנו ואין בה כדי לשנות מהחלטת השר על מינויו של

השופט (דימ.) בן חמו לליווי החקירה. תוצאה המעכבת את מינויו של השופט (דימ.) בן חמו אינה אפשרית.

17. בנסיבות אלה מתבקש בית המשפט הנכבד להורות, לאלתר, על ביטולו של הצו הארעי ולדחות את בקשת העותרת לעיכוב ביצוע פסק הדין.

ב. הבקשה למחיקה על הסף של עתירת פרקליטות המדינה

18. דקות לפני כניסת השבת, הגישה פרקליטות המדינה עתירה לבית המשפט לקיום דיון נוסף בפסק הדין, שניתן, כאמור, פה אחד. לקרוא ולא להאמין!

19. עתירה זו הוגשה ללא כל סמכות, בניגוד לדעת הממשלה ושר המשפטים, אשר על ייצוג עמדתם בערכאות אמונה פרקליטות המדינה. יתרה מכך, העתירה הוגשה על ידי גורם המצוי בניגוד עניינים חריף בפרשה זו ומנוע מלעסוק בה. המדובר בשימוש במשאבי המדינה על מנת לקדם אינטרסים, המנוגדים לעמדת שולחיהם, והכל על ידי גורמים המצויים בניגוד עניינים על פי פסיקתו של בית המשפט הנכבד. בנסיבות אלה נראה, כי בבסיס העתירה לדיון נוסף עומד הרצון לעכב את החקירה, ולמעשה לסכלה, ולא אף אחד מהנימוקים המפורטים בה.

20. עתירת פרקליטות המדינה לקיומו של דיון נוסף בניגוד לעמדת הממשלה ושר המשפטים ובמצב של ניגוד עניינים, הנו מעשה חסר תקדים העומד בניגוד מוחלט לחובתה של פרקליטות המדינה לייצג את המדינה בערכאות המשפט. נכונים הדברים שבעתיים, שעה שעתירת מייצגי המדינה עוסקת בבקשה להביא לשינוי פסק דין שניתן פה אחד על ידי בית המשפט העליון וקיבל את הקביעה כי שר המשפטים, שולחה של פרקליטות המדינה, פעל על פי הסמכות הנתונה לו בדין.

21. ס' 4 לחוק לתיקון סדרי הדין האזרחי (המדינה כבעל דין), תשי"ח-1958 קובע, כי "בכל הליך שהמדינה צד לו תיוצג המדינה על ידי היועץ המשפטי לממשלה או בא-כוחו". חובתו של היועץ המשפטי לממשלה, וכמייצגי הממשלה גם של פרקליטות המדינה, הנה לייצג את המדינה בערכאות השונות בכל הליך שהמדינה היא צד לה.

22. אכן, ברבות השנים וביתר שאת בשנים האחרונות ובמיוחד מאז כינונה של הממשלה הנוכחית, התקבע חריג במסגרתו מקום בו עמדת רשויות השלטון אינה חוקית להשקפת היועצת המשפטית לממשלה, אין היא מקיימת חובתה האמורה ואינה מייצגת את עמדת המדינה. אלא, שבענייננו בית המשפט העליון קבע, פה אחד, כי עמדת שר המשפטים היא חוקית וזהו המצב המשפטי הנכון. בנסיבות אלה, מנועה היועצת המשפטית לממשלה, וקל וחומר פרקליטות המדינה, מלטעון כי עמדה זו שנקבעה על ידי בית המשפט העליון הנה לא חוקית עד כדי סירוב לייצג את עמדת שר המשפטים ואף למעלה מכך, עד כדי נקיטה בהליך

אקטיבי חריג מאין כמותו של עתירה לדיון נוסף. מניעות זו מקבלת משנה תוקף נוכח הימצאות כלל הגורמים האמורים בניגוד עניינים, אשר מונע מהם בכלל מלעסוק בפרשה.

23. למעשה מרגע בו פסק בית המשפט העליון אחרת, אין לעמדת הייעוץ המשפטי לממשלה, או למי מטעמו, כל תוקף ואין ביכולתו לטעון כי עמדה זו מנוגדת לדיון ועל כן אינו יכול לייצגה בערכאות (ראה נא לעניין זה בג"ץ 31238-09-24 השר לביטחון לאומי נ. היועצת המשפטית לממשלה פס' 44 לחוות דעתה של כב' השופטת ברק ארז).

24. הנה כי כן, כל עוד בית המשפט לא פסק אחרת ובמקרים חריגים ביותר של פעולה בלתי חוקית, התקבעה ההלכה כי היועץ המשפטי לממשלה יכול לסרב לייצג את המדינה בערכאות ולהעניק למצב המשפטי את פרשנותה. **אולם, מרגע בו בית המשפט פסק אחרת, זהו המצב המשפטי הקיים, והיועץ המשפטי לממשלה אינו יכולה להציג עמדה משפטית המנוגדת לפסיקת בית המשפט.**

25. בנסיבות אלה, החריג המאפשר לייעוץ המשפטי לממשלה לחרוג מחובת הייצוג ולא לייצג עוד את שולחו, קרי ממשלת ישראל, לא קיים עוד. על כן, אין בסמכותו של הייעוץ המשפטי לממשלה, וממילא גם לא של פרקליטות המדינה הכפופה לו, לפעול בניגוד לקביעת בית המשפט ובניגוד לעמדת שר המשפטים. על כן, העתירה לדיון נוסף הוגשה בחוסר סמכות, בניגוד לקביעת בית המשפט ודינה מחיקה על הסף.

26. בשולי הבקשה לדיון נוסף שהוגשה על ידי פרקליטות המדינה נטען, כי מעת שמשיבה 3 משכה ידה מעיסוק בחקירה, היא אף לא היתה מעורבת בגיבוש הבקשה דנן לקיום דיון נוסף, אשר הוגשה, כך על פי הטענה, על דעתם של פרקליט המדינה, עו"ד עמית איסמן, והמשנה ליועצת המשפטית לממשלה (משפט ציבורי-מנהלי). אלא שאין בטענה זו כדי לרפא את ניגוד העניינים בו נתונים הגורמים שהחליטו על הגשת העתירה.

27. פסק דינו של בית המשפט הנכבד קובע מפורשות, שהקשיים המתעוררים ביחס ליועצת המשפטית לממשלה בכל הנוגע ליכולת לפקח על החקירה עלולים להתעורר גם ביחס לבכירי היעוץ המשפטי לממשלה ופרקליטות המדינה (פסקה 50 לחוות דעתה של כב' השופטת וילנר). ובהמשך קבע בית המשפט, ש"לגורמים בכירים ביותר בייעוץ המשפטי לממשלה ובפרקליטות המדינה יש במובן זה או אחר מעורבות קודמת באירועים הנחקרים" (פסקה 52). ובהתייחס מפורשות לפרקליט המדינה קבע בית המשפט, כי "גורמים בכירים ביותר בייעוץ המשפטי לממשלה ובפרקליטות המדינה, לרבות היועמ"שית ופרקליט המדינה עצמם, לקחו חלק בדיון עם סגן הפרקליטה הצבאית הראשית, שהוביל את צוות הבדיקה מטעם רשויות האכיפה בצה"ל ביחס להדלפת השרטון" (פסקה 53 לחוות דעתה של כב' השופטת וילנר).

28. בנסיבות אלה קבע בית המשפט הנכבד, פה אחד, כי קיים קושי ממשי להפקיד את הפיקוח על החקירה בידי בכירי הייעוץ המשפטי או בכירי פרקליטות המדינה. כעת, **אותם גורמים ממש אשר נפסלו על ידי בית המשפט העליון מלפקח על החקירה נוכח מעורבותם**

בפרשה, עושים דין לעצמם, מתעלמים מניגוד העניינים בו הם מצויים ועותרים לבית המשפט על מנת לשלול את סמכותו של השר למנות גורם פיקוח חיצוני. אין צורך להכביר מילים על חומרת התנהלותם של גורמים אלה והחשש שמתעורר, כי מטרתה של פעולה חסרת תקדים זו היא לא אחרת מאשר, עיכוב החקירה וסיכולה ובדרך זאת מניעת הגעתה לחקר האמת.

29. מצב בו פועלים בכירי פרקליטות המדינה בניגוד עניינים הנו חמור במיוחד שעה שפעולה זו נעשית לאחר שבית המשפט פסק, כי הם מנועים מלפקח על החקירה וממילא מנועים מלעשות שימוש בתפקידם על מנת לשנות את קביעתו של בית המשפט.

30. כידוע, פעולה בניגוד עניינים על ידי עובד הציבור, עלולה לעלות כדי הפרת אמונים במקרים המתאימים, אולם, מובן, כי מעמדה של החלטה מנהלית המתקבלת תוך ניגוד עניינים דינה בטלות.

31. עתירת פרקליטות המדינה הוגשה בניגוד לדין, בהעדר סמכות ובניגוד עניינים. כל אלה מחייבים את המסקנה שדין עתירתה מחיקה על הסף.

32. לאור האמור מתבקש בית המשפט הנכבד לבטל בדחיפות את הצו הארעי שניתן ולהורות על מחיקת העתירה שהוגשה על ידי פרקליטות המדינה על הסף.

היום : ג' כסלו, תשפ"ו
23 נובמבר, 2025

בא"ר לזר
ניר לזר, עו"ד

ב"ר ינון סרטל
ינון סרטל, עו"ד

ב"ר ציון אמיר
ציון אמיר, עו"ד